

Retten på Frederiksberg

DOM

afsagt den 5. februar 2020

Retten nr. 5937/2019
Anklagemyndigheden
mod
T
...

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 1. august 2019.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 1,

ved på et ukendt tidspunkt forud for den 21. marts 2017 på et ukendt sted i Y-området uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger, som hun havde fået kendskab til via sin tidligere ansættelse i X-kommunes Rehabiliteringsteam, ..., idet hun til journalist A videregav oplysninger om Cs personlige og helbredsmæssige forhold.

2.

overtrædelse af straffelovens § 155,

ved på et ukendt tidspunkt forud for den 31. januar 2017, som ansat i X-kommune, ..., at have misbrugt sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret, idet hun tog personoplysninger og/eller sagsakter vedrørende 90 forskellige borgere med hjem og opbevarede på sin bopæl ..., uden at hun havde fået samtykke hertil, og uden at opbevarelsen skete med henblik på varetagelse af X-kommunes eller borgernes interesse.

3.- 91.

overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 1, jf. § 152, stk. 2,

ved forud for den 7. marts 2017 på et ukendt sted i Y-området under særligt skærpende omstændigheder uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger, som hun havde fået kendskab til via sin tidligere ansættelse i X- Kommunes Rehabiliteringsteam, ..., idet hun til journalist A videregav papirer med fortrolige oplysninger vedrørende nedenfor nævnte 89 borgeres personlige og/eller helbredsmæssige forhold, hvorved hun påførte de nævnte borgere

en nærliggende risiko for, at deres personlige oplysninger spredtes til offentligheden med betydelig skade til følge.

Forhold	Borgerens navn	Koster nr.	Journalnummer
3 (2)	B1	1	0100-70561-00007-17
4 (3)	B2	2	0100-70561-00008-17
5 (4)	B3	3	0100-70561-00009-17
6 (5)	B4	4	0100-70561-00010-17
7 (6)	B5	5	0100-70561-00011-17
8 (7)	B6	6	0100-70561-00012-17
9 (8)	B7	7	0100-70561-00013-17
10 (9)	B8	8	0100-70561-00014-17
11 (10)	B9	9	0100-70561-00015-17
12 (11)	B10	10	0100-70561-00016-17
13 (12)	B11	11	0100-70561-00017-17
14 (13)	B12	12	0100-70561-00018-17
15 (14)	B13	13 og 66	0100-70561-00019-17
16 (15)	B14	14	0100-70561-00020-17
17 (16)	B15	15	0100-70561-00021-17
18 (17)	B16	16	0100-70561-00022-17
19 (18)	B17	17	0100-70561-00023-17
20 (19)	B18	18	0100-70561-00024-17
21 (20)	B19	19	0100-70561-00025-17
22 (21)	B20	20 og 26	0100-70561-00026-17
23 (22)	B21	21	0100-70561-00027-17
24 (23)	B22	22	0100-70561-00028-17
25	B23	24	0100-70561-00030-17
26	B24	25	0100-70561-00031-17
27 (28)	B25	27	0100-70561-00033-17
28 (30)	B26	29	0100-70561-00035-17
29 (31)	B27	30	0100-70561-00036-17
30 (32)	B28	31 og 82	0100-70561-00037-17
31 (33)	B29	32	0100-70561-00038-17
32 (34)	B30	33	0100-70561-00039-17
33 (35)	B31	34	0100-70561-00040-17
34 (36)	B32	35	0100-70561-00041-17
35 (37)	B33	28, 36 og	0100-70561-00042-17

		37	
36 (39)	B34	38 og 83	0100-70561-00044-17
37 (40)	B35	39	0100-70561-00045-17
38 (41)	B36	40	0100-70561-00046-17
39 (43)	B37	42	0100-70561-00048-17
40 (44)	B38	43	0100-70561-00049-17
41 (45)	B39	44	0100-70561-00050-17
42 (46)	B40	45	0100-70561-00051-17
43 (47)	B41	46	0100-70561-00052-17
44 (48)	B42	47	0100-70561-00053-17
45 (49)	B43	48	0100-70561-00054-17
46 (50)	B44	49	0100-70561-00055-17
47 (51)	B45	50	0100-70561-00056-17
48 (52)	B46	51	0100-70561-00057-17
49 (53)	B47	52 og 89	0100-70561-00058-17
50 (55)	B48	54 og 77	0100-70561-00060-17
51 (56)	B49	55	0100-70561-00061-17
52 (57)	B50	41, 56 og 57	0100-70561-00062-17
53 (58)	B51	57 og 58	0100-70561-00064-17
54 (59)	B52	58	0100-70561-00063-17
55 (60)	B53	59	0100-70561-00065-17
56 (61)	B54	60	0100-70561-00066-17
57 (62)	B55	61	0100-70561-00067-17
58 (63)	B56	62	0100-70561-00068-17
59 (64)	B57	63	0100-70561-00069-17
60 (65)	B58	64	0100-70561-00070-17
61 (66)	B59	69	0100-70561-00071-17
62 (67)	B60	66	0100-70561-00072-17
63 (68)	B61	67	0100-70561-00073-17
64 (69)	B62	68	0100-70561-00074-17
65 (70)	B63	69	0100-70561-00075-17
66 (71)	B64	70	0100-70561-00076-17
67 (72)	B65	71	0100-70561-00077-17
68 (73)	B66	72	0100-70561-00078-17
69 (74)	B67	73	0100-70561-00079-17

70 (75)	B68	74	0100-70561-00080-17
71 (76)	B69	75	0100-70561-00081-17
72 (77)	B70	76	0100-70561-00082-17
73 (79)	B71	78	0100-70561-00084-17
74 (80)	B72	79	0100-70561-00085-17
75 (81)	B73	80	0100-70561-00086-17
76 (82)	B74	81	0100-70561-00087-17
77 (85)	B75	84	0100-70561-00090-17
78 (86)	B76	85	0100-70561-00091-17
79 (87)	B77	86	0100-70561-00092-17
80 (88)	B78	87	0100-70561-00093-17
81 (89)	B79	88	0100-70561-00094-17
82 (91)	B80	90	0100-70561-00096-17
83 (92)	B81	91	0100-70561-00097-17
84 (93)	B82	92	0100-70561-00098-17
85 (94)	B83	93	0100-70561-00099-17
86 (95)	B84	94	0100-70561-00100-17
87 (96)	B85	95	0100-70561-00101-17
88 (97)	B86	96	0100-70561-00102-17
89 (98)	B87	97	0100-70561-00103-17
90 (99)	B88	98	0100-70561-00104-17
91 (100)	B89	99	0100-70561-00105-17

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af 98 charteks (koster 1-52 og koster 54-99) indeholdende person og/eller lægeoplysninger i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse i medfør af straffelovens § 152e, stk. 1, nr. 2.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

B46 har påstået, at tiltalte skal betale 16.250 kr. i erstatning. Kravet er ikke nærmere dokumenteret.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne D, B88, navne- og adressebeskyttelse, B25, navne- og adressebeskyttelse, Psykiater Mogens Undén og læge Anders Beich.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Tiltalte forklarede, at det er korrekt, at hun blev ansat som ergoterapeut i X-kommune i 2007. Det kan godt passe, at hun underskrev sin ansættelseskontrakt den 29. august 2007. Det er korrekt, at der til ansættelseskontrakten medfulgte en vejledning om tavshedspligt. Hun fik aldrig en mundtlig vejledning om den tavshedspligt, hun var pålagt. Hun var dog ikke i tvivl om, at hun var underlagt tavshedspligt, men hun mener, at hendes oplysningspligt i denne forbindelse var vigtigere end hendes tavshedspligt. Hun kan ikke huske, hvornår hun stoppede i X-kommune, men det kan godt passe, at det var den 31. januar 2017.

Der var utålelige forhold på kommunen. Hun så, at borgere blev ladt i stikken, og hun kunne ikke holde ud at være der. Hun oplevede det som sagsmishandling.

Som ansat havde hun adgang til alle oplysninger om alle borgere, der havde sager i Rehabiliteringsteamet. Hun fik ikke at vide, at hun ikke måtte slå sager op, som hun ikke selv behandlede, og hun mener ikke, at hun ikke havde lov til det. Det var helt normalt at printe sine egne sager ud, og det skete også, at de ansatte tog sagerne med hjem. Netop de sager, som er omtalt i anklageskriftet, måtte hun dog ikke tage med hjem. Det vidste hun godt.

Det er korrekt, at hun tog kontakt til journalisten på Information. Det er ligeledes korrekt, at hun videregav fortrolige oplysninger om C til journalisten. Hun gav alle sagerne, som politiet fandt i de blå poser i hendes lejlighed, til journalisten, som opbevarede dem på avisredaktionen.

Hun har oplevet, at hendes egen søn har været igennem kommunens revalideringssystem. Han fik ingen hjælp. Hendes søster har oplevet det samme. Hun har oplevet mennesker blive psykisk syge af den behandling, de fik i kommunen. Hun blev bedt om at komme med i Rehabiliteringsteamet. Hun ønskede det ikke pga. sine tidligere dårlige erfaringer hermed, men hun lod sig overtale og tænkte også, at hun måske kunne gøre en forskel og hjælpe de enkelte borgere. I hendes tid i teamet har hun kun oplevet en enkel person, der havde gavn af det ressourceforløb, kommunen sendte hende ud i. Derimod har hun oplevet utallige tilfælde, hvor mennesker i stedet blev nedbrudt af forløbene. Hun oplevede, at kommunen ikke var interesseret i at hjælpe folk. De var tværtimod interesseret i at beholde mennesker i forløbene for at spare penge. Gennem årene har hun flere gange forsøgt at gøre opmærksom på de forhold, hun gennem sit arbejde har set. Hun mener, at det har offentlighedens interesse. Hun har haft møder med både den tidligere og nuværende beskæftigelsesminister. Det er der dog ikke kommet noget ud af, og hun så sig derfor nødsaget til at tage ulovlige midler i brug for at sørge for, at oplysningerne blev offentligt kendt. Hendes samvittighed bød hende dette.

Hun mener ikke, at nogen mennesker har lidt skade ved hendes handlinger.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at hun godt vidste, at hun ikke måtte videregive sagerne til journalisten, men hun mente, at der var tale om et beskyttet forum.

Af de 89 sager, nærværende sag drejer sig om, har hun selv været arbejdsmæssigt involveret i nogle stykker af dem. Hun kan ikke sige hvor mange. Det var normal praksis at tage sine egne sager med hjem, for at forberede sig til møder.

Foreholdt sagens bilag 38-07-001-001 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at det var uproblematisk at arbejde hjemmefra.

Foreholdt sagens bilag 38-01-02-19 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at hun var med til screening af alle sager i en periode. Det kan godt være, at hun har deltaget i nogle møder, selvom hun ikke fremgår af mødereferatet.

B5 (nr. 7 i anklageskriftet) er den person, hun skrev om til journalisten i en mail. B5 var terminal syg af kræft. Alligevel blev hun sendt ud i et ressourceforløb af X-kommune. Et ressourceforløb er et forløb på 1-5 år, der går ud på at udvikle personens arbejdsevne. Det lykkedes dog for tiltalte at hjælpe B5 med at få bevilliget førtidspension.

Mens tiltalte var ansat i X-kommune gav hun flere gange udtryk for sin forbavselse over de afgørelser, kommunen traf i forhold til borgere. Hun protesterede flere gange til sin leder. Tiltalte fik dog bare at vide, at hun ikke skulle blande sig i de juridiske afgørelser. Derefter kunne hun godt mærke, at hun skulle holde lav profil, hvis hun ville beholde sin stilling. Man skulle bare parere ordre.

Foreholdt side 59 i ekstrakt med ekstramateriale, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at hun i 2016 klagede til sin nye afdelingschef, F, over det, hun opfattede som lovbrud, der blev begået i kommunen. Det er korrekt, at han bad hende skaffe dokumentation for sine anklagere. Det var herefter, hun blev bevidst om, at hun var nødt til at samle sager sammen. Det var kort efter dette, at hun blev fyret fra sin stilling.

Hun havde kendskab til journalisten A, som tidligere havde skrevet om tilsvarende sager, blandt andet om hendes søn. Deres første møde var et personligt møde, hvor hun overdrog poserne med sagerne til ham. I den endelige artikel blev der dog kun nævnt en enkelt sag, og artiklen blev skrevet på baggrund af et interview med hende. Hun ved ikke, om A overhovedet har læst nogle af sagerne. Poserne har kun været hjemme hos hende og på avisredaktionen.

"Åge" i artiklen er i virkeligheden C. Hans sag lå vist nok ikke i poserne. Hun havde selv haft Cs sag i sin sagsportefølje, hvorfor hun kendte til alle sagens detaljer. Hun overdrog vist nok sagens oplysninger mundtligt til journalisten.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte, at hun ikke arbejdsmæssigt havde beskæftiget sig med samtlige 89 sager, hun tog med hjem. Hun samlede så mange sager for at belyse en systematik i kommunens arbejde.

Da hun kunne mærke, at "jorden brændte under hende", og at hun nok snart ville blive fyret, besluttede hun sig for at samle så meget materiale sammen, som hun kunne. Hun mente, at oplysningerne havde offentlighedens interesse, og at de skulle ud til den brede befolkning.

..... "

Vidnet D har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Vidnet forklarede, at hun var teamleder i Arbejdsmarkedsafdelingen i X-kommune i 2016 og 2017. De havde ansvaret for personer i ressourcerforløb og for Rehabiliteringsteamet. Hun var ikke leder for tiltalte. Tiltalte hørte under sundhedsteamet.

I X-kommune havde de alle sagsoplysninger lagret i deres sagsbehandlingsssystem. Ansatte måtte kun tilgå de sager, hvor de var tilknyttede som sagsbehandlere. Det var blevet indskærpet, at man ikke printede sagerne ud. I stedet havde man sagerne liggende elektronisk på eksempelvis en I-pad. Det var kun efter specifik tilladelse, at de ansatte kunne tage sagerne i papirform med hjem. Man måtte naturligvis heller ikke opbevare personsager hjemme, efter man ikke længere var ansat i kommunen.

Foreholdt sagens bilag 38-01-02-003, forklarede vidnet, at journalisten i mailen skrev, at han agtede at skrive en artikel på baggrund af en case. Vidnet talte herefter med en jurist ved kommunen, ..., som oplyste, at det ville være i strid med lovgivningen, hvis journalisten skrev om den specifikke case i sin artikel. Vidnet kunne dengang genkende casen ud fra oplysningerne. Sagen blev efterfølgende håndteret af den juridiske afdeling.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om C blev indstillet til førtidspension af Rehabiliteringsteamet.

Foreholdt sagens bilag 38-01-02-004, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske den pågældende sag. Hun ved ikke, om C fik tildelt et fleksjob.

Foreholdt sagens bilag 38-01-02-005, forklarede vidnet, at det er korrekt, at C blev indstillet til førtidspension.

Hun er ikke længere ansat i X-kommune. Hun stoppede i maj 2018.

....."

Vidnet (navne- og adressebeskyttelse) B88 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun i 2013 fik konstateret en tumor sin hjerne. Hendes liv blev i den forbindelse vendt på hovedet og hun måtte blandt andet sige sit job op. Hun blev opereret i 2016. Hun kan ikke huske meget om sit forløb i X-kommune, men hun ved, at hun blev indstillet til et fleksjob.

Hun følte sig hverken set eller hørt i X-kommune. Hun havde en meget sød sagsbehandler, men hun oplevede ikke, at der var meget forståelse for hendes situation. Mens hun havde sin hjernetumor, blev hun sendt i flere arbejdsforløb. Det var håbløst, da hun slet ingenting kunne i den periode.

Vidnet blev ikke ked af at høre, at hendes sag var blevet udprintet og givet til en journalist. Hvis tiltalte havde spurgt vidnet forinden, havde hun givet hende et samtykke til at videregive hendes sag.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at hun skrev et læserbrev til Information efter at have læst artiklen om tiltalte. I hendes læserbrev gav hun udtryk for, at hun ville have indvilliget i at udlevere sin sag, hvis hun forinden var blevet spurgt.

....."

Vidnet (navne- og adressebeskyttelse) B25 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun flyttede til X-kommune i 2013. Hun havde da været i "systemet" i 7-8 år. Hun fik tildelt sin førtidspension den 1. april 2016. Hun blev syg tilbage i 2005. Hun har blandt andet haft en blodprop i hjertet, knæoperation og depressioner.

Y-kommune pressede hende ud i arbejdsprøvning gennem 6 år. Hun kunne ikke arbejde fuld tid, hvorfor hun efter lang tid fik bevilliget arbejde på deltid. Det var herefter, hun flyttede til X-kommune fra Y-kommune. Det betød, at hun skulle starte forfra i sin arbejdsprøvning. Hun nåede at være i arbejdsprøvningsforløbet i både Y og X i samlet 10 år, før hun fik sin førtidspension.

Vidnet er ikke ked af, at tiltalte har udprintet hendes sag og givet den til en journalist. Hun mener, at der skal noget opmærksomhed omkring de forhold, mange borgere som hun bliver udsat for.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at hun har haft kontakt til tiltalte, efter at politiet orienterede hende om sagen. Hun hørte om tiltalte via forskellige foraer på nettet. Vidnet skrev til tiltalte på messenger, hvorefter de talte sammen i telefonen. Vidnet sagde til tiltalte, at hvis hun havde spurgt hende, ville hun selv have udleveret sin sag til hende.

....."

Vidnet psykiater Mogens Undén har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han er psykiater og har været det siden starten af 1980'erne. Han har blandt andet arbejdet som overlæge på Skt. Hans Hospital. I mange år har han dog arbejdet i egen praksis i X-by. Han har mange patienter, der får behandler deres sager i X-kommune og udarbejder mange erklæringer for disse patienter.

Han oplever, at kommunens forvaltning ikke følger hans anbefalinger. Han oplever, at hans patienter får det dårligere og dårligere. Ofte bliver han bedt om at vurdere den samme person op til flere gange. Det er meningsløst. Det er hans vurdering, at mange patienter udvikler angst og bliver mere syge af den behandling, kommunen udsætter dem for.

Det er ofte sket, at hans vurdering har været, at en patient ikke vil kunne komme på arbejdsmarkedet igen, men at kommunen på trods af dette, sender patienten i flere forskellige arbejdsprøvningsforløb. Det er vidnets oplevelse, at hans patienter ikke altid får den hjælp af kommunen, de burde få. Han har patienter fra flere kommuner, og han kan tydeligt mærke en forskel mellem den behandling, patienterne får i de forskellige kommuner.

....."

Vidnet læge Anders Beich har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han er praktiserende læge i Y-by og X-by. Han er derudover formand for Dansk Selskab for Almen Medicin. Han har patienter, der bor i X-by, og som får behandlet deres sager i X-kommune. Han udarbejder rigtig mange erklæringer til kommunen. Flere år i træk kan han udarbejde erklæringer på den samme patient. Han oplever ofte, at hans patienter bliver dårligere år for år. Han har patienter, der har været tilknyttet jobcenteret i op til 7-8 år.

Det er vidnets egen og flere af hans kollegers oplevelse, at kommunen tilsidesætter de lægefaglige erklæringer. I en erklæring kan eksempelvis stå, at behandlingsmulighederne er udtømte, og at tilstanden er stationær. Han har aldrig oplevet, at en patient, han har vurderet således, er kommet på arbejdsmarkedet. Til gengæld har han oplevet, at en sådan patient bliver sendt ud i flere forskellige arbejdsprøvningsforløb.

Han udtaler sig alene om de lægefaglige ting og ikke om arbejdsevne. Men der er ofte sammenfald mellem patientens funktionsevne og arbejdsevne.

....."

Oplysningerne i sagen

X-kommune ved D modtog den 27. marts 2017 en mail fra journalist A, Information, med dette indhold:

".....brug pitch 10 ved citeringer

Hej D

Artiklen med T og dine kommentarer vil blive ledsaget af en kort tekst, hvor T omtaler en af de sager, hun har været med til at behandle. Mhp evt. kommentar fra jeres side sender jeg den hermed til dig. Muligvis vil der være plads til endnu en sag, i så fald sender jeg også den til dig.

...

En af de sager, T har været med til at behandle, drejede sig om en 54 årig tidligere blikkenslager, vi her kan kalde for Aage. Efter at have været ansat bl.a. som sikkerhedsvagt på Amalienborg og kontorbetjent og chauffør hos A. P. Møller begyndte Aage at drikke voldsomt efter sin skilsmisse.

Da T som en del af rehabiliteringsteamet fik kendskab til Aages sag i januar 2016, blev resultatet af teamets behandling, at han tildeltes førtidspension.

Men T kunne læse i hans sag, at han ud over PTSD, KOL, astma og spiserørskatar også var en kronisk alkoholiker, der i årevis havde drukket over en flaske vodka om dagen og dertil et dagligt forbrug på 30-40 cigaretter. Af de grunde havde Aage også tabt omkring 20 kg., lød vurderingen fra hans læge.

Aage havde hjemmehjælp flere gange daglig, der forsøgte at få ham til at spise noget og sørgede for hans personlige hygiejne. Han brugte ble, fordi han "ikke kommer ud af spfaen" som det blev udtrykt i sagens dokumenter.

Selv var Aage overbevist om, at han kunne få et job via sin svoger den dag i morgen, hvis det skulle være: "Hvis han bare havde nogle penge, så kan han godt tage bussen og starte på arbejde på mandag," mente Aage.

Sådan så hans læge dog ikke på situationen: Aage havde været indlagt "talrige gange" på grund af sin alkoholisme, og "jeg mener ikke, at han aktuelt er i stand til at deltage i noget som helst," som lægen skrev i en lægeerklæring fra oktober 2015.

To måneder senere skrev lægen i endnu en erklæring:

"Ved hjemmebesøg ligger han på sofaen og falder hen, det lykkes ikke at få ham op at sidde i sofaen, han falder omkuld. Svarer mumlende på spørgsmål, har dog selv en formodning om, at han snart kan være rask og starte arbejde, hvilket er helt urealistisk, især taget i betragtning han ikke har intentioner om at ophøre med alkohol," skriver lægen, som havde kendt Aage siden 2007 som "kronisk alkoholiker" med et alkoholmisbrug "gennem nok i hvert fald 15-20 år".

Hvorfor, spørger T, havde Aage ikke for mindst tre år siden fået tildelt førtidspension?

"Lægen skrev, at Aage er kronisk alkoholiker, og han var iøvrigt så dårlig, at han efter min mening umiddelbart opfyldte plejehjemskriterierne, som ellers er ret strenge. Alligevel havde X-kommune i tre år ment, at Aage skulle i fleksjob. Derves sparede kommunen omkring 100.000 kr. om året," vurderer T.

....."

Det fremgår af sagen, at "Aage" er identisk med C, som er omtalt i forhold 1.

X-kommunes sagsoplysninger vedrørende C er dokumenteret under sagen som bilag 038-08-005-014.

Sagen omfatter endvidere tilsvarende sagsoplysninger fra X-kommunes sagsakter vedrørende borgerne i forhold 3-91.

Under en ransagning af tiltaltes bolig den 12. juli 2017 blev der beslaglagt to blå plasticposer med påtryk JYSK indeholdende personfølsomme oplysninger på flere forskellige personer, som var lagt i charteks.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at det er Kriminalforsorgens vurdering, at det er tvivlsomt, hvorvidt tiltalte er i stand til at gennemføre et vilkår om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen har dog erklæret sig indforstået med at søge et sådant vilkår gennemført, såfremt tiltalte i retten erklærer sig indforstået hermed. Iøvrigt har Kriminalforsorgen udtalt, at såfremt retten finder, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, anbefales det, at der alene fastsættes vilkår om prøvetid.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

Indledningsvis bemærkes, at tiltalte som ansat i X-kommune var underlagt tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, hun fik kendskab til i forbindelse med sit arbejde. De i sagen omhandlede oplysninger om borgeres helbredsmæssige og sociale forhold, som tiltalte fik kendskab til i forbindelse med sit arbejde, er af en sådan fortrolig karakter, at de var omfattet af hendes tavshedspligt.

forhold 1

Tiltalte har forklaret, at hun tog kontakt til journalist A, Information, og at hun til ham videregav fortrolige oplysninger om C.

Kommunens oplysninger om C var ikke blandt de sagsoplysninger, som politiet fandt i blå poser i tiltaltes lejlighed, og som hun havde videregivet til journalisten.

Tiltalte har forklaret, at hun selv havde haft Cs sag i sin sagsportefølje, hvorfor hun kendte til alle sagens detaljer.

Det fremgår af journalistens mail til X-kommune den 29. marts 2017, at der citeres direkte fra de lægelige journaloplysninger i kommunens sagsmateriale vedrørende C. På denne baggrund findes tiltalte skyldig i den rejste tiltale, da der ikke forelå samtykke til videregivelse fra C.

forhold 2

Tiltalte har forklaret, at hun godt var klar over, at de i anklageskriftet omtalte sager, måtte hun ikke tage med hjem. Hun har tillige forklaret, at hun tog kontakt til journalist A, Information, og at hun gav alle sagerne, som politiet fandt i blå poser i hendes lejlighed, til journalisten, som opbevarede dem på avisredaktionen. Hun gjorde det, for at journalisten skulle skrive om utålelige forhold i X-kommune, som førte til, at borgere blev nedbrudt og ladt i stikken af kommunen og dens lovbrud.

De mange sagsakter blev indsamlet af tiltalte til brug herfor, og retten finder, at tiltalte herved og ved at opbevare sagerne på sin bopæl - uden samtykke fra de enkelte borgere - har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 155.

forhold 3 til 6 og 8 til 91

Som anført under forhold 2 om tiltaltes forklaring sammenholdt med fundet af de blå poser med sager i tiltaltes lejlighed og hendes forklaring om, at hun videregav sagerne til journalist A, finder retten tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 1.

Antallet af sager, som blev videregivet til journalisten, findes skærpende.

Som også forklaret af tiltalte lægges det til grund, at sagerne alene blev videregivet til journalist A, som tiltalte stoled på efter et tidligere samarbejde, og at der ikke er oplyst om forhold, som kan betvivle, at oplysningerne ikke er videregivet til andre end A eller iøvrigt kommet ud i en videre kreds. Der ses således ikke at være påført nogen af de 88 borgere, som sagerne ophandler, en betydelig skade, ligesom der ikke ses at have været særlig risiko herfor. Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2.

forhold 7

Ved tiltaltes forklaring om, at hun efter aftale med B5 har repræsenteret denne, findes det betænkeligt at lægge til grund, at tiltalte ikke også havde hendes accept til videregivelse af hendes fortrolige oplysninger, hvorfor tiltalte frifindes.

For så vidt angår tiltaltes frifindelsespåstand, jf. straffelovens § 152e, stk. 1, nr. 2 bemærkes indledningsvis, at retten er klar over, at tiltalte ved sine handlinger har ønsket at skabe fokus på X-kommunes borgeres muligheder for at blive tilkendt førtidspension, som er et emne, der har væsentlig samfundsmæssig interesse. Det er også lykkedes tiltalte at bidrage til debatten herom, særligt ved hendes samarbejde med journalist A.

Imidlertid kan det efter bevisførelsen ikke lægges til grund, at tiltalte ved sine handlinger har afsløret egentlige ulovligheder i kommunens sagsbehandling.

Endvidere finder retten, at det var unødvendigt at kopiere, opbevare og videregive fortrolige oplysninger vedrørende 89 borgere, herunder meget personlige oplysninger om borgernes helbredsmæssige og sociale forhold.

Forholdene findes derfor ikke omfattet af straffelovens § 152e, stk. 1, nr. 2.

Straffen fastsættes i medfør af straffelovens § 152, stk. 1 og § 155 til 10 dagbøder af 500 kr.

Retten har ved strafudmålingen på den ene side lagt vægt på antallet af sagsakter og på den anden side tiltaltes behandling af disse.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Den nedlagte erstatningspåstand udskydes efter retsformandens bestemmelse til eventuelt civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med 10 dagbøder på hver 500kr. Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 10 dage.

Hos tiltalte konfiskeres 89 charteks (koster 1, 3-6 og 8-91).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.